

Stajerec" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razumno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računani naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuj, gledališko posloplje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 41.

V Ptuj v nedeljo dne 13. oktobra 1907.

VIII. letnik.

Odločitev pride...

Listi poročajo, da sta avstrijska in ogrska vlada tako zvano pogodbo med državnima položoma izgotovili in podpisali. Pri zeleni zmi se je to zgodilo. Dobro! Kaj pa poreče — ljudstvo? Dokler je bila državna zbornica v igrišču plemenitaško-farške klike je bilo vsako sprotno v tako važnih vprašanjih izključeno. Vlada je takrat le komandirala. Danes pa imamo državno zbornico, ki je izvoljena na podlagi splošne in ednake volilne pravice. Danes komandira ljudstvo in — vlada ima le v bogati!

Pogodba, — ureditev razmer med Avstrijo in Ogrsko, — je velevažna zadeva. V tisočih letih smo čitali in na tisočih shodih smo slišali, da je bila ta pogodba doslej koristna za Madžarone in škodljiva za avstrijske narode. Njovo industrijo, svoje fabrike in delavnice so si delali Madžarone na ramenih avstrijskih narodov, svojo kmetijo so si zboljšali z našim denarjem, kredit so iskali in dobili pri nas, žrli so nam, — mi ponižni, pohlevni, patrijotični, povabljeni Avstrijani smo plačevali, da smo postali lani... Zdaj pa mislimo, da je skrajni čas, da vsedemo enkrat mi k mizi!

Kar je izjavil svivolasi Hohenblum na zboru kmetijskih kmetov v Gradcu, to naj velja! Pogodba je le mogoča na podlagi kmetijskih zahtev; — dokler se te zahteve izkoriščenega avstrijskega kmetijstva ne uresniči, toliko časa se tudi pogodba ne bode uresničila. In to velja za vse države; naj pade današnja vlada, naj padejo druga, tretja in četrta vlada, — večino poslancev za kmet v državni zbornici in zato je — kmet gospodar!

Kakšne so naše zahteve? Naša napredna "Stajerecova" stranka jih je povedala v svojem programu. Vse prvaške stranke na Stajerskem, Koroškem in Kranjskem imajo programe, ki se kažejo edino njihovim lokalnim, vsakdanjim zadevam. Mi pa se brigamo za več. Nam je vsejedno, ali je na tem ali onem stacijonu nemški ali slovenski napis, — ni nam pa vsejedno, ali plačujemo davke za madžaronsko cigansko bando ali ne! Prvokom pa je čisto vsejedno, ali se

nabaja ljudstvo v bedi ali v sreči, samo da — zamore par sokolčkov po Celju nesramne kravale delati ali pa da zamore kakšni koroški pop na železnici vbogo uradnico trpinčiti... Za nas je položaj jasen! Edina mogoča rešitev je ta: Madžarone naj plačajo svoje potrebe sami, mi pa jih bomo tudi brez tuje moči plačali...

S hinavščino ne bode šlo to pot naprej! Ura odločitve pride in vsi bodo morali povedati, ali so za to ali za drugo! Odločitev pride in — ne boste se več muzali kakor maček okoli vrele kaše, vi prvaški sebični politiki! Svoj čas je gromlen vodja slovenskih klerikalcev dr. Šusteršič, po domače dr. Žilindra, proti vojaškim bremenam in potem je glasoval sam za zvišanje teh bremen. Svoj čas sta obljubovala Ježovnik in Roblek, da bodeta delovala na gospodarskem polju, pozneje pa sta na komando Spindlerja delovala za prvaške uradnike. Svoj čas je imel kaplan Korošec usta polna od človekoljubnosti, potem pa je glasoval edino za zvišanje duhovniških plač. Svoj čas sta bila Pišek in Rožkar "modrijana", danes pa živimo, kam pes taceo molim. Svoj čas se je priredilo procesije, da je bil nedolžni hofrat Ploj izvoljen, danes pa vemo, da je edini namen Plojeve politike ta, da postane mož — minister.

Ali zdaj pri razpravi o avstro-ogerski pogodbi bode treba pokazati barvo! In vsak poslanec, ki bode zatajil svoje volilce, dobi na čelo pečat izdajalca, — kajti ura odločitve pride...

Kmetije, — vi vsi, ki želite sebi in svojim potomcem boljše bodočnost, — na noge! Ura odločitve pride in treba je, da čujemo noč in dan. Brigajmo se, dokler je čas!

Politični pregled.

Politični položaj se je vsaj deloma zjasnil in z nekako mirnimi očesi gleda Avstrija na svojo državno zbornico, ki se snide te dni. V zadnjih tednih je bilo parkrat videti, kot da bi stali pred veliko politično nevihto. Pogajanja avstrijske in ogrske vlade glede nagodbe so se parkrat pretrgala in brezštevlnokrat so listi poročali, da je ta nagodba "pokopana". Pa vendar

ni bilo tako! Beck se je vozil v Badimpešto, Weckerle na Dunaj, politični mešetarji sô vplivali na vse strani — obe vladi sta odjenjali in nakrat je prinesel telegraf vest, da sta se vladi sporazumeli. Pri zeleni mizi je nagodba izgotovljena, treba jo je le še sprejeti. Doslej se sploh ne ve, kakšen je plod vladinega mešetarenja, kajti ministri molče kot grob in bodo šele v zbornici govorili. Za nas je položaj jasen! Mi stojimo na nepremakljivem stališču, katerega je označil vodja agrarcev Hohenblum na kmetškem zboru! Avstro-ogrska pogodba se ne bode uresničila, brez da bi se sprejele glavne kmetške zahteve, to je gospodarska ločitev na podlagi trgovske pogodbe, razdelitev avstro-ogrske banke itd. In ako vlada tega ne bi vpoštevala, potem bode kmetski vihar vlado iz pozorišča pomedel...

Državni zbor je zdaj končno sklican za 16. t. m. Ta dan prične ob 10. uri dopoldne 21. seja z dnevnim redom: "Naznanilo vložb".

Stajerski deželni zbor. 4. t. m. je sprejel deželni zbor najprej čestitko za cesarjev god. Potem se je sprejel ednoglasno predlog, da se izvoli odbor, ki naj sklepa o predlogu, da se podari v dobre namene večjo svoto denarja ob priliki 60 letnega jubileja cesarja. Nadalje je stavil posl. Wastian predlog, da naj določi vlada po novi vinski postavi zahtevane kletne nadzornike le sporazumno z deželnim zborom in z kmetijsko družbo. Ko se je razpravljalo o "verpflęstationih" prišlo je do velikih škandalih med posl. Rokitansky, Enspinner in socialisti. — 5. t. m. je prišel Wastianov predlog glede kletnih nadzornikov na razpravo. Predlog je samoumeven. Kajti kdo drugi nego deželni zbor in kmetijska družba bi zamogel boljše strokovnjake poslati? Ali se naj morda kakšnega kaplana Korošca vpraša, kdo naj bode kletni nadzornik? Posl. Robič je to menda hotel, ker je govoril proti Wastianovemu predlogu. Ali Wastian in Štoger sta možu pošteno na prste stopila. Imenitno mu je povedal resnico tudi posl. Kodolitch. Potem je bil Wastianov predlog sprejet.

Mežnar Mihal.

Nemški spisal O. J. Bierbaum

Prle v starem časi, kak so se ljudje še rajše meli, je bila na Tirolskem takšna navada, kaj so Nemci no tujani črez školski čas s svojimi pejbi no deklinami menjali, kaj so se deca drugega jezika gučati navočili. Tak sta tūdi en mežnar no en fajmester bila, sta se meo tako dobro pogajala. Mežnar je bio oženjen, je meo Lojzo za zeno; fajmester pa je meo eno staro hiharico Trezo. Mežnar je bio en hmaj clovek. Mežnarja no je ne dosta notri nesla, kaj bi živeti mogu; zato se je mogu drugo gospodarstvo poleg meti. Zmetno delo mu je ne disalo. On si je skoz mislo, da je on pač ciriveni služebnik no da bi se jemi tūdi velki vamp lepo raso. Ja kak pa bi to napravio? Na poli delati no kerva sekati, potem pač nade vamp raso, kajti zmetno lelo se prle mast spije, kak pa ga rasti pūsti. Zato je Mihal rajši nič ne delo. Pač resen, kak jo začelo hmahzhati, meo je tūdi začeo vamp rasti. Za kratek cejt pa je bio joj, — vamp resen skoz veksi, mošnja pa skoz ml prazna. Mihal je prekesno spozno, da tak duže

nemre iti. Kaj mislite, je so Mihal drgoč zmetno delat? Ne, rajsi je so v farof na gospodove vrata trkat. Lice je napravio tak kak kajki puščavnik, ker drugo ne je kak kobilice. Šepece na dugo no široko no tozi fejmeštri svojo britko življeje no prosi gospoda, naj mu 300 rajnski posodijo. Gospod že so prle znali, kaj si interes slobodno zaračunjo, zato grejo v svojo kaso, vzemajo tisto stūfno vūn, napravijo termin za gveranje, malo prędgo no mu dajo penezza. Nihece ni bio bol veseli kak Mihal; komaj kak je s farofa vūn prišo, je vsa pobožnost z jegovega lica minola; on se je začeo smejeti no kak je domu prišo, je od samega veselja s svojoj Lojzjoj plejsati začeo.

Dnevi so minoli pa penezhi tūdi. Kak je pol cajta od termina minulo, so prišli gospod skoro vsaki den na ves no so ga pitali, kak si on gospodari no kak mu v toti božji službi gre. Mihal je zaj spozna, da so mu gospod ne iz pobožnosti penez posodili; oni čejo meti jihovo stūfno drgoč puno no šer par rajnskov kočj. Zaj je Mihal nič drugo ne za napraviti, kak krava mora iti. Kak so gospod videli, kaj Mihal resen čee penezza nazaj gverati, so si misil, da mu že drgoč žiher petsto rajnskof posodijo. Za dva dni je bio sejem. Kak se je Mihal s kravo v mesto napotio, so mu gospod lep navūk dali

no so mu rekli: ne daj krave tistemo, ker preveč klepece no blebeče, tisti je klepetac... No, ker pa klepece največ? Hahaha... Kak Mihal kravo na plac dožene, jo preveže za plajno, on pa poleg stoji. Ze pride nehece, pita za ceno, gledi kravo od vseh krajov no reče: "Pa kravi kaj falj? Kolko je vredna?" Mihal se zmislil na gospodov navūk, no reče: "Gledi ka odides, ti klepetac!" — Zaj pride drugi no dela glih tak. Mihal reče: "Poberi se, klepetac!" — Zdj pride tretji, štri no peti kūpec; vsi pitaja, gledjo no slatajo kravo no čejo znati, kaj krava kosta. Mihal je čemerem, zakrčji močno: "Zgūbte se, vi ste vsi klepetaci!" Zaj pa so ga kmeti začeli od strani gledati, so se prijeli za glave no so premislivali: "nabolše bi bilo, če bi totega jako zjustali... Nihece Mihal ne več pito." "Sami klepetaci!" reče Mihal, "no hodma rajsi domu" Pojdoče je prišo Mihal do nekse kapele, v kerj je sv. Janez na odrj sto. Mihal se je vidlo, kak da bi sv. Janez z rokami migo no si je misljo: morbit on čee kravo? Mihal se je dopalo, da sv. Janez ni klepeto, samo z rokami migo; do mu je Mihal kravo no mu jo je k vram prevzo, on pa je so domu. Doma je Mihal gospodu pravio, kak se mu je na senskem placu godilo. "Prav si meo" rečejo gospod, "pa ke pa je krava?" "O

Koroški deželni zbor. 4. okt. je sklenil zbor davek avtomobile; obdaženi so po temu sklepu vsi avtomobili, razven tistih, ki se za delo rabi. — 7. okt. se je poročalo o deželnem fondu, ki ima potrebnost v znesku 4.782.000 K. Za pokritje se je predlagalo 60% doklade na hišno-cinžni davek v Celovcu; 65% doklado na vse direktne davke itd.

Proti vtihotapljenju srbske živine se je pričelo močno gibanje. Kakor znano, je arbaka meja za uvoz živine zaprta, kar je posebno zato važno, ker je srbska živina okužena. Srbi pa vtihotapijo živino večinoma čez Bozno in jo spravijo na avstrijski trg. Proti tej lumpariji je vložil vodja avstrijskih agrarcev Hohenblum ostri protest. Razne kmetijske organizacije so se pridružile temu protestu.

Potrebnost avstrijskih dežel v letu 1865 in v letu 1902. Po uradnih številkah objavlja „Dorbote“ sledečo statistiko, ki kaže jasno, kako velikansko naraščajo potrebnosti v posameznih avstrijskih deželah:

Dežela	Potrebnosti l. 1865.	Potrebnosti l. 1902.
Nižje Avstrijska	3,174.166 K	39 016.797 K
Zgornje "	1,693.490 "	7.840.243 "
Salcburška	144 210 "	1,960.341 "
Tirolska	478 076 "	3,780.227 "
Predarlaska	28 740 "	426.400 "
Štajerska	2,192.416 "	22,855.115 "
Koroška	456.618 "	4,638.865 "
Kranjska	345.794 "	3,924.119 "
Goriška	190.796 "	946.677 "
Istrija	122.484 "	1,440.716 "
Dalmacija	596.054 "	1,464.303 "
Česka	10,181.520 "	51,415.904 "
Moravska	2,166.386 "	21,109.949 "
Šlezija	332.648 "	5,354.127 "
Galicija	1,525.100 "	27,123.333 "
Bukovina	82.716 "	3,667.243 "
Skupno	23,711.204 K	179,063.364 K

V 37 letih so se torej potrebnosti od čez 23 na čez 197 milijone zvišale, z drugimi besedami postale so 8 krat večje...

10. oktober na Ogrskem. Odkar imamo v Avstriji splošno in ednako volilno pravico, jo hoče socialistično delavstvo tudi na Ogrskem doseči. Košutova stranka pa ve dobro, da se zamore vzdržati na površju edino potom nasilja. Zato je ta stranka nasprotujoč vpeljave volilne pravice. Ali politični razvoj zahteva tako volilno pravico. Delavci so vsled tega sklenili, da bodo vprizorili po celi Ogrski dne 10. oktobra splošni štrajk. Obenem se hočejo zbrati v velikanskem številu pred parlamentom. Prišlo bode gotovo do hudih spopadov, kajti madžaronska policija je surova, delavci pa so razburjeni.

Krvava Rusija. Največji dnh na Ruskem, pisatelj Lev Tolstoj je izdal knjigo, v kateri biča z brezobzirnostjo krvavo divjanje ruske vlade in zagovarja krščansko načelo „Ne ubijaj!“ — Čudno zvenijo te besede, ako se pomisli potoke krvi, ki tečejo po deželi carja-batjuške! Le v 3. mesecu po razpustu 2. dume so obsodila poljska sodišča 107 oseb na smrt in jih tudi 62 usmrtila. V treh mesecih po razpustu dume se je obsodilo 368 oseb na smrt. V Odjesi so dojenčke na materinih prsih umorili, v židovskih bolnišnicah so na smrt bolane mučili. Vlada pa gleda mirno to divjanje... Ne ubijaj! Carbatjuška je poglavar ruske cerkve in bi se moral

tisti je ne klepetaj, no tisti mi bo gvišno plačo, zjutra grem po peneze.“ — „Si že dobro napravilo“, rečejo gospod. Drugi den zaran je so Mihal h kapeli. Kak je on ta prišlo, bio je se sv. Janez v kapeli, krave pa ne več. „Saj pa si ne pojo al pa drugo odo“, zadere se Mihal; „ki pa maš peneze?“ Svetnik stoji tiho no namih, samo z roko miga, da naj bi Mihal odišo. Mihal je čemerem grato no se je zadir: „Peneze daj najnog sem, če pa ne, pa ti bom že pokazal! Kaj boš zno kak se krava kupa! Ti se si lagoši kak ovi klepetaci.“ — Ker je sv. Janez na miri oslo, ne steo penez dati, mo je Mihal takso klapovisno do, da je sv. Janez dol v grabo obo. „Jaz bom ti že pokazo reda, vrag po takih kúpčih!“ No glej, na odri pod nogami sv. Janeza je ležala briftošnja, puna zlata no srebra. To so si brččas tati shranili. „Zakaj pa si ne hitro povedo, da so tu penezi? Ne bi ti klapovisno dobio!“ Mihal je sv. Janeza nazaj postavio no, je so domu. Gospod so bili jako veseli, do so peneze z interesom vred dobili; še bol je bil Mihal veseli, kak je zapazio, da se mu je tristo rajnskof prek ostalo. Zaj se je Mihal z novega dobro krmio.

(Naprej prihodnjé).

v prvi vrsti te besede držati. Ne ubijaj! Carbatjuška pa je tudi navdušeni pristaš mirovnik konferenc. Doma pa morijo njegovi krvniki...

Dopisi.

Sv. Jakob v Slov. Gor. Rabuzek, ljubi naš palček Rabuzek ima dobro srce. Kadar nam je dolgčas, pa nam pošlje gotovo popravek, s katerim se tedne dolgo zabavamo. Danes imamo celo dva taka zabavna popravka. Vkljub temu, da nista postavno sestavljena, ju objavime. Prvi se glasi tako-le: V zmislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaš dopis od Sv. Jakoba v Slov. gor. v štev. 38. Vašega lista z dne 22. sept. t. l.: 1. Ni res, da „vedno jaga“ po župniji kakor lovski pes in se potepa po kočah, res pa je, da grem iz kaplanije le na sprehod v svrhu zdravlja ali pa, če me kliče dolžnost kot dušnega pastirja med farane; 2. Ni res, da „po noči se pa vlači po faroškem hlevu“, res pa je, da še nikoli nisem prenočeval v kakem hlevu; 3. Ni res, da ima od višje oblasti „policaštund“, res pa je, da uživam od višje oblasti popolno osebno prostost, priti domov, kadar hočem in morem, ne pa baš od gotovi uri. — J. Rabusa, kaplan Sv. Jakob v Slov. gor. 2/X. 1907. Kakor vidijo naši čitatelji, pravi ljubeznivi Rabuzek, da vse „ni res“. Mi seveda pravimo, da je vse res. Farani pa naj sodijo, kdo ima prav! — Drugi še bolj zabavni popravek Rabuzeka se glasi tako-le: V zmislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Naš dopis od Sv. Jakoba „Slov. gor.“ v štev. 39. Vašega lista z dne 29. septembra 1907: 1. Ni res, da „naš kaplan Rabuzek še vedno „jaga“ po župniji, seveda umazan“, kakor bi nosil behole“, res pa je, da hodi kaplan Rabusa pošteno in snažno oblečen po župniji; 2. Ni res, „da zahajaja pogosto k čevljarju Kapinovem Hanzeju, kateremu pomaga brčkone kopita nabijati in drete voščiti“, res pa je, da gre k čevljarju, da mu čevlje pomeri. Spoštovaje J. Rabusa, kaplan Sv. Jakob v Slov. gor. 2/X. 1907. — Res, fejst popravek je to! Najbolj zanima nas pa to, da „pomeri“ Rabuzek Kapinovem Hanzeju čevlje. Tako stoji v popravku. Rabuzek piše: — res pa je, da gre (Rabusa) k čevljarju, da mu čevlje pomeri.“ Zdej pa res ne vemo, kdo je večji „ščoštar“, ali Rabuzek ali Hanza?! Doslej smo mislili, da Rabuzek samo kopita nabija, zdaj pa vidimo, da tudi čevlje meri. To nam je sam izdal! O ti ljubeznivi, čedni, snažno oblečeni Rabuzek, prav je, da nimaš „policaštund“, kajti kdo bi potem čevlje meril...

Iz Loke pri Zidanem mostu. Danes je kaj lepa nedelja pri nas, dragi Štajerc, prvič za to ko se naši gospod župnik Miloš goduje, drugič pa se je tudi „naša“ posojilnica otvorila in začela poslovati. Prav lepo bi to bilo v resnici, če bi že ravno pred enim mesecem kmečka hranilnica te obrti ne pričela. Iz te ustanovitve našega fajmoštra je razvidno, koliko krščanske ljubezni poseduje. Vidi se pa tudi, da je prijatelj prepira in nemira. Skozi tako rvanje je pa tudi mož v resnici splošno od vseh sovražen, kajti na prstih ene roke se dajo že vsi njegovi pristaši iz Loke prešteti. Dragi Miloš, ali si pozabl besede našega odrešenika, s katerimi pravi: „Ne iščite si zakladov, ktere mol in rja lahko konča“! Glej, glej, Miloš, ali bi ne bilo pametnejše, da bi Ti „Marijino družbo“ bolj v redu imel, kakor pa da se s posojilnicami pečaš? Morebiti še ne veš, toraj naj Ti mi povemo: letos si izgubil pet „Marijinih hčera“ v naši fari, ena že ziblje, dve že močno jezno gledati in dve so na sumu; vse te so pa od tam doma, ko se je za minulo državnozbornsko volitev najbolj agitiralo in tam, kjer so še danes vsi ljudje „otroci teme“. Miloš, še nekaj drugega: Zakaj pa nimaš Tvojih pristašev bolj na uzdi? Glej, tisti Tvoj zagrizenc si je izredil hčerko, ktera je pred enim letom učiteljica postala; ta je tudi zdaj v počitnicah domu prirajžala; ker si je pa najbrže mislila, da še v krščanskih resnicah ni dosti poudčena, pripeljala je tudi mladega župnika iz Kranjskega seboj, kateri jo je cela dva tedna pridno po noči in po dnevi podučeval in slednjič izjavil, da si sleče talar in odide z njo v daljni

svet... Vso to dejstvo je naznanil tisti doktor, ki vsako nedeljo v cerkveni rožni venec molí. Opomniti je tudi o prijetnem kaplanu Miklanžu, ki je bil sicer naš prijatelj od prvega konca; vendar se je zvedelo da ga je njegova sorodnica večkrat obiskati prišla in se enkrat pred večimi izrazila: Miklanž, Miklanž! Kolikokrat sem Ti dobra bila, zdaj mi pa hrbet obračáš! Ta sorodnica je takrat sedem vlakov zamudila; vsled tega je še enkrat v Loki spala. Miloš, skrbi za te, kteri so pod Tvojo streho v resnici Tebi izročeni! Svetujemo pa tudi, da pusti našega „Štajerca“ v miru, da bi Ti se ne dalo očitati, da „Štajerc“ zavoljo pravice preganjanje trpi po besedah našega Odrešenika.

Sv. Barbara v Halozah. Ko se je vršila dne 22. septembra 1907. pri nas volitev za cerkvene ključarje, je nagovoril g. župnik zbrane volilce in priporočil, kateri možje naj bi se volili. On je imel na listeku zapisane od g. dekana kandidate, katere on tudi priporoča, in pri tem se je izrazil, da so njemu g. dekan pred 6. meseci že poslali zapisane ko še njega tukaj ni bilo. Tedaj je izrekel besede Josef Korenjak, posestnik v Medribniku: Zakaj pa nas tedaj k volitvi kličete, ako ima g. dekan pravico, ključarje nastavljati? Vršila se je potem volitev za cerkev sv. Barbaro in ker ni imel nobeden kandidatov nadpolovično večino glasov, se je vršila ožja volitev. Potem se je vršila volitev za podružnico sv. Elizabete, in je dobil od 43. oddanih glasov, Jakob Kelc, obč. pred. sv. Elizabete. 28 glasov; ali ker ni bil na listeku g. dekana zapisan, je bil izvržen na priporočilo g. župnika, in se je vršila ožja volitev. Pri tem je eden volilcev izrazil besedo, da je to „švindl“; takoj je rekel g. župnik, da je on sedaj kot uradnik, in nihče nima pravice njega žaliti. (Opomba: ali on pa sme farane žaliti?) Potem se je vršila volitev za podružnico sv. Anjo; tedaj je dobil od 47. oddanih glasov, poprejšnji crk. ključar, Vid ali Veit Kokolj, posestnik v Dolanah, 41. glasov, in pri tem se ni oziralo na večino volilcev, temveč na 6. podrepnikov ki so 3. kandidati imeli komaj 6. glasov. Tedaj pa naj rečejo farji, da to ni švindl. V nedeljo dne 29./IX. je bil župnik toliko prijazen, da se je ras kancelnja še radi obleke opravičeval, in ni omenil, koliko plajšev in latern je oddal; rekel je da še ima 14. dni nahod, in ga ni dobil od „Štajerca“, ker mu nič ne škodi na duši; tudi je izrazil da bode proti vsakemu sodnjako postopal, kateri se bode predrznil njegove slabosti razkinkovati. Prašamo te volilci, ali je to lepo, da je tvoja kuharica ves čas volitve na kuhinjskem pragu stala, in se smejala, ko je videla da se je vse vršilo po tvojem načinu? Glej da si ne boš razbil glave od odločnosti naprednih volilcev, saj si že bil pozabil od razburjenosti ko si bil prišel na kancelj, kaj bodeš govoril, ko si dejal, da je je bil sv. Pavel evangelist? Pavel ni bil nikdar evangelist, temveč apostol. Prašamo c. k. okrajno glavarstvo, in milostivega knezoškofa, ali ima g. župnik pravico volitev tako zavijati, in zlorabiti volilno tajnost? Postava in cerkveni poslovnik kaže, da se mora vršiti volitev crk. ključarjov na željo faranov, in se ima ozirati pri temu na bližnjo cerkve!

Dobje pri Planini. Hočemo si še pogledati župnika Vurkelca in njegovo najnovejšo kozlarijo — posojilnico. Vurkelc in drugi duhovniki, so vedno govorili in celo s prižnice ljudi odvračali od posojilnice, ki se je pred letom ustanovila. Bekli so, da je nepotrebna in za ljudstvo nevarna. Sedaj pa ustanovlja še eno; župnik je torej legal, ko je govoril proti posojilnici, ali pa dela nekaj, kar je čisto nepotrebno: farška posojilnica je popolnoma nepotrebna, to je župnik torej sam priznal. Če se nekateri ljudje sramujejo priti k nam po posojilo, za to mi nič ne moremo. Ali za teh par ljudi napravljati novo posojilnico, to je bedarija; saj je še drugod denarja zadosti za take, ki imajo kredit. — Farška posojilnica je pa tudi velika nevarnost za ljudstvo. Vsaka nepotrebna reč je sumljiva. Posojilnica v Dobjem mieli dajati tudi posojila. Kalobčanom in celo št. Ruperčanom. Št. Ruperčani že tako imajo svojo posojilnico, ki je vedna vsega zaupanja. Kalobčani pa so sami zadosti pametni, da si bodo napravili svojo, če jo bodo potrebovali. Seveda župniku Kostonjovcu je ne zaupajo, ker dobro vejo, da je pri konzumu pomagal; konzumi pa